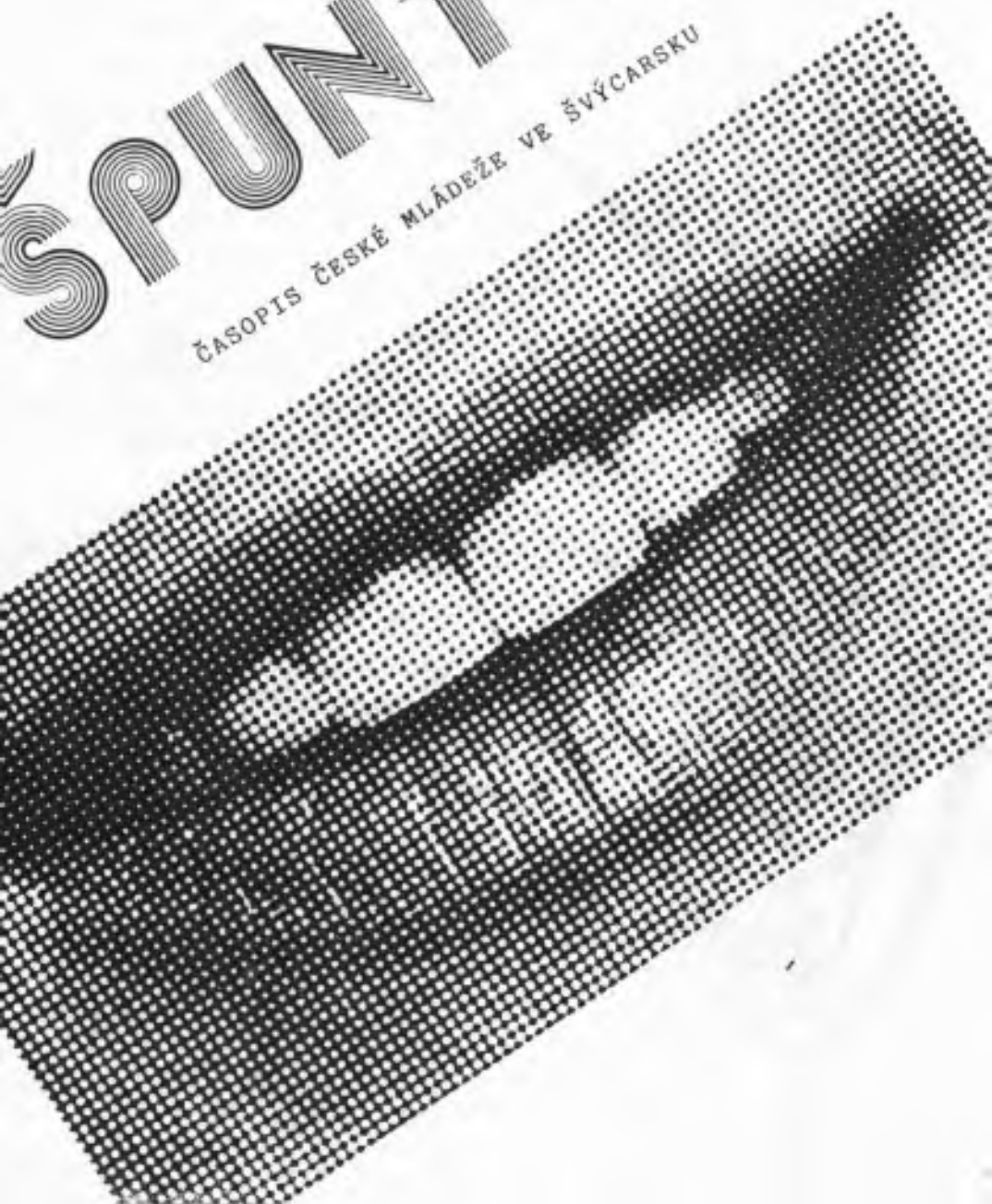

ŠPUNT M

ČASOPIS ČESKÉ MLÁDEŽE VE ŠVÝCARSKU

3/1993

Mladí přátelé

Už to je normální, že čtyřikrát ročně leží Špunt mezi novinami a reklamami ve vaší schránce. Mnozí to vidí jako samozřejmost, důsledky jsou – skoro žádná aktivita, zájem, kritika nebo návrh.

ŠPUNT už vychází ve třetím ročníku, pořád ještě s méně či více stejnou redakcí, která neustále špuntuje, ale také o hrdé tři roky zestárla.

Máme teď čím dále méně času na tuhle náročnou práci a potřebovali bychom bezpodmínečně podporu ve formě článků a návrhů.

Hlavně bychom považovali za důležité, aby mladí od 16 let do 20 let se s odvahou do toho pustili.

Doufáme, že též Ty, který čteš tuto stránku, nám napíšeš a jestli se zajímáš více o vydávání ŠPUNTU a o redakci ŠPUNT, tak jsi samozřejmě vítán.

VAŠE REDAKCE

ŠPUNT III.

3.10.-15.10.

Podzimní tábor v Sv.Martině

10. 10.

Večírek mladých v Affoltern
v 19,00 hod., který pořádá

" F O L K L Ó R 75 "

24. 10.

Taneční

29. 10.

Schůzka mládeže v Curychu
na misií- Brauerstr. 99

31. 10.

Taneční

14. 11.

Taneční

28. 11.

Taneční

26.12.87-

Duchovní obnova pro mládež
ve Sv. Martině v Casies

-2.1.88

Garfield

IMPRESSUM

Š P U N T M .

Časopis české mládeže ve Švýcarsku
Zeitschrift der tschechischen Jugend
in der Schweiz

Ročník: 3 Číslo: 3

Vychází nepravidelně 4x za rok

Adresa redakce: "Špunt M."
Kath.misie pro čecí
Brauerstr. 99
8004 Zürich
Schweiz

Letní tábor v Masse

Tentokrát jsme jeli místo do Torvaianiky do Massy. Bylo tam moc slunce a moc komárů.

Ve středu jsme se vydali na výlet do Pisy. Dopoledne jsme se podívali do katedrály a do baptisteria, kde jsme si poslechli ozvěnu, když jeden pán zpíval.

Obědvali jsme v horách. Odpoledne jsme byli v Luce, pak navštívili pucciniho jezero, kde připravovali Pucciniho festival.

Pak jsme se vrátili do Pisy, někdo šel na šikmou věž a jiní se koukali po krámcích.

V kuchyni se vařilo dobře, ale někteří se vzrušovali, že jen poslední den by špagetti.

S Madlou k nám přišlo druhý týden špatné počasí. Moře bylo rozbouřené, museli jsme se jít koupat jinače, kde byla tichá voda.

V noci se každému dobře spalo, protože venku zpíval jeden Ital, který svým uměním každého uspává.

(Veronika, 10 let)

MLADÁ LIŠKA

Šla mladá liška na vandr. Běžela daleko, daleko, až přiběhla k rybníku.

Měla velký hlad. Tu spatřila na vodě divokou kačenu.

„Kačeno, já tě sním!“

„Nesníš, já ti uplavu!“

A než se liška nadála, byla kačena již daleko od břehu. Kdežpak by mohla s ní závodit v plavání!

I běžela liška dál a na ohradě spatřila poštolku.

„Poštolko, já tě sním!“

„I nesníš! Já ti uletím!“

A než se liška nadála, kroužila jí poštolka vysoko nad hlavou.

Kdežpak by mohla liška létat?

I běžela hladová liška dále a dále až spatřila krtka.

„Krtku, krtku, já mám hlad. Já tě sežeru!“

„Oh, nesežereš, zahrabu se ti do země!“

A než se liška nadála, byl krtěk hluboko v zemi. Kdež pak by mohla se tak rychle zahrabat do země jako krtěk!

A rozplakala se hladová lištička a tu ji potkal starý lišák.

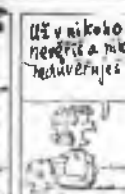
Hned věděl, co je.

„My, lišky,“ pravil, „se nespolehneme na svou převahu silou. Ale na svou chytrost!“

A ukázal mladé lištičce, jak loví staré lišky.

Překvapení na poušti.

OLDŘICH VYHLÍDAL

... proč by měl mladý člověk číst verše?

Jednoduše proto, že je to pro jeho život velmi, velmi třeba.

Poesie v tomto století vědy a technických zázraků představuje zase jiný, citový a filosofický element, který člověk pro svůj život rozhodně musí mít.

RADA OTCE SYNOVI

Varuji tě, ten led je ještě slabý,
nepřejdeš po něm na protější břeh,
ani když neneseš nic na zádech
a jenom touha poznat hřích tě vábí.

Učil ses plavat - ale to jsme stáli
nad vodou s mělkým, viditelným dnem.
Zatím nic nevíš o tom bezedném
životě s víry, výmoly a kaly.

Takový život - to už není sen,
ve kterém jsi šel třeba po hladině,
pohádkovými slovy nadnesen.

Nebude každý ochoten se zout
a zachránit tě - ani o své vině
přemýšlet, když tě nechá utonout...

HUMOR

樂宮榜

Jak se Vám daří pane Novák?
Hrozně, tomu zvířeti páchne z huby.

Zubař říká: "Otevřte ústa
a teď křičte nahlas, jak jen
můžete."
"Proč?" ptá se pacient, mně
ještě nic nebolí!"
Na to zubař: "Já vím, ale če-
kárna je plná lidí a já jsem
si domluvil rande na třetí
hodinu."

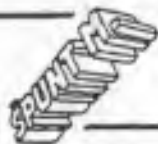
"Jaký je rozdíl me-
a slonem?"
"Nevím".
- "Namoč slona do
to budeš vědět".

Čeká na d
aby mohl s

Okamžitě do svého p

zi rohlíkem

kafě, a potom

Honza vrací Pepíkovi vypůjčenou gramofonovou desku. Pepík je pobouřen: "Co jsi udělal s mojí nejmilejší deskou?" "Nic zvláštního. Já jen ty nejlepší místa zakřížkoval."

ovolení,
stavět.

Co pak tady není žádná správná ovce?

skoje!

VEČÍREK MLADÝCH ČECHŮ A SLOVÁKŮ

pořádá
"FOLKLOR 75"

GEMEINSCHAFTSZENTRUM
ZUERICH-SEEBACH
HERTENSTEINSTR. 20

V SOBOTU
10. ŘÍJNA
(10. OKTOBRA)

ČAS 19:00
V SEDM VEČER

Recette à la Daggy

ŠVESTKOVÉ KNEDLÍKY

160g polohrubé mouky
3/10l vody
30g másla, sůl
2 vejce

Připravíme si odpalované těsto: vodu s máslem a solí přivedeme do varu, vsypeme mouku a rychle mícháme, až se těsto nechytá dna. Odstavíme, dáme vychladnout, vmícháme vejce, až je hladké těsto. Tvoříme válec, krájíme kousky, kterými obalujeme švestky. Vaříme několik minut, až vyplavou napovrch. Sypeme mákem s cukrem a mastíme máslem rozpuštěným.

"Fremdsein in der Schweiz"

Ve Švýcarsku žije víc než jeden milión cizinců, to je 14 % všeho obyvatelstva. Žijí tu a ovlivňují kulturní a hospodářský vývoj celé země.

Nenávist proti cizincům v celé Evropě přibývá a zhoršuje se ještě v krizové době.

"Die Eidgenössische Kommission für Jugendlichen" má za úkol pozorovat situaci mladých cizinců ve Švýcarsku. Chce znát i Vaše mínění, chce povzbuzovat hovory mezi mladými.

Soutěž:

Máš-li více než 16 a méně než 25 let, nemusíš být Švýcarem a chceš k poměrům cizojazyčné mládeže ve Švýcarsku něco říci, tak napiš, namaluj, nafilmuj to, co Tě napadne, co jsi prožil - dobré či špatné,

a pošli na adresu:

Eidgenössische Kommission für Jugendfragen,
«Fremdsein in der Schweiz»,
Sekretariat, B. Zurkinden, Lorrainestr. 74, 3014 Bern

Prosíme, pošlete duplikát na redakci Spunka.

V člověku samém není síla k

ODPUŠTĚNÍ

K tomu je nutno hodně pokory. Pohled' dobře, jak každé vnuknutí, jež jen naznačuje možnost odpuštění, narazí na uraženou čest.

Co to však je?

Kdo je tím soudcem v mém nitru, který zaujal pozu nesmiřitelného?

Opravdu není uniku z té hladomorny?

Ani upřímná lítost, ani zkroušené prosby nepohnou kamenným srdcem nesmiřitelného? A má právo člověk být nesmiřitelný?

Domníva-li se, že je poslední a nejvyšší instancí v tomto sporu, pak lehce upadne do vlčí jámy nesmiřitelnosti. Žadný z nás není poslední instancí.

Každý z nás bude skládat účty Nejvyš Sправедlivému.

A ten mluví jasné:

"Odpust' nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkum."

To se modlíme, a to tedy vyznáváme při každém Otcenási. Mnohdy to říkáme bezmyšlenkovitě, ale každého zastihne životní situace, která vyloví tuhle perlu na světlo Boží. Ano, perlu!

Nedohlednem nikdy, kolik je v těch slovech nade-
je. Museli bychom se lépe znát.
Museli bychom se setkat tváří v tvář s třikrát
Svatým, aby se naše poznání rozevřelo, aby
se zhrozili, co všechno je v naší minulosti,
jaká propastná ubohost se chce stavět do poz-
y nesmiritelnosti.

Což neroztaje naše ledová logika v žaru Boží
lasky, Božího milosrdenství?

"Odpusť nám naše viny, jakoz i my
odpouštíme našim viníkům."

Země, kde dosud žijí zlatokopové

Jeden z dnes už spíše kuriózních způsobů obživy Laponců je pořád ještě existující zlatokopectví. Dnes ovšem už žije sotva víc než tucet mužů, kteří v létě hledají zlato a v zimě loví zvěř na kožešiny anebo pracují jako dřevorubci. Jeden z posledních byl Pallervo Kankainen, který nedávno tragicky zahynul při rybaření. Avšak čím neodvratitelněji patří toto řemeslo, dá-li se to tak nazvat, minulosti, tím více roste zájem potomků o jeho památku. Nejvíce se jich uchovává v Muzeu zlata v Tankvaare, v němž jsou shromážděny jednak skutečné nálezy, jednak kopie, různé nářadí, fotodokumentace atd. Muzeum se pokládá za pravý zlatý důl zlatokopeckých legend. Většina z dokladů svědčí o náhlém štěstí nebo naopak o velkém zklamání. Současné vypráví o rozsáhlém úseku pionýrské historie zpřístupňování severních oblastí Finska. Pozoruhodný je i velký podíl zlatokopů na vývoji silniční sítě a poštovníctví.

Legenda z Kalevaly, mytologického díla pocházejícího z pohanských dob, vypráví o kováři Ilmarinovi, který ukoval z čistého

zlata ženu a pokusil se jí vdechnout život. Ve 20. století jsou však nálezy zlata celkem velmi skrovné. Nejtěžší valoun, který byl v Laponsku nalezen, vážil 359 gramů. Vzrušení však dosti často působily nálezy drahých kamenů, kupříkladu safírů a rubínů. Uprostřed dvacátých let přešly některé podniky ke strojnímu hledání zlata. Přitom byla nejžádoucnějším cílem zlatokopů legendární „Zlatá prahora“ u Laanily, jejíž geologické složení se velmi podobá kalifornskému.

Tomu, kdo kdysi nashromáždil trochu zlata a drahých kamenů, však ještě vždy zbývala cesta plná odříkání ke zpracovatelům v Ravaniami, Oulu, nebo dokonce v Helsinkách. Někteří z těchto mistrů byli známi i za hranicemi a již kolem přelomu století položili základ dobré pověsti finského designu, který se vyznačuje lapidární prostotou, jasností a funkcí. Rozvoj pracovních příležitostí, pro nejsevernější oblast Finska a Evropy vůbec bytostně nutný, lze tedy asi očekávat spíše od zpracovávání dřeva a kamene než od hledání zlata.

Naše kont.adresa:

Redakce **"SPUNT M."**

Kat.misie pro Čechy

Brauerstr. 99

8004 Zürich